

A Tsukino Talent Production

írta: Jucuky

A seiyyuuk egyéb munkái kapcsán érintettem a fiktív idolcsoportok témáját. Az egyre népszerűbb jelenség egyik legismertebb képviselője a Tsukino Talent Production, aminek az együttesei a 2016 nyarán futott Tsukiuta és a 2017 őszén megjelent Tsukipro The Animation avagy röviden Pro-Ani című sorozatokban is bemutatkoztak. Azonban nem csak ez a két széria köthető a nevékhöz, ennél sokkal kiterjedtebb munkát folytatnak. A Tsukiuta és a ProAni kapcsán ezt próbálom bemutatni, illetve azt, hogy ez a két sorozat hogyan kapcsolódik egymáshoz.

Amikor 2016 végén bejelentették, hogy a Tsukiuta után a Tsukino Talent Production másik négy idolcsoportja is saját TV sorozatot kap, talán sokakban felmerült a kérdés, hogy mi köze egymáshoz a két műnek.

A seiyyuuk munkásságát bemutató cikkben egy fél bekezdésben értekeztem az egyre népszerűbbnek bizonyuló fiktív idolcsoportokról. Azok kedvéért, akik esetleg nem olvasták, röviden összefoglalva, a fiktív idolcsoportok nem mások, mint kitalált idolbandák valóságos zenei karrierrel. A kiadók létrehozzák a bandákat, megalkot-

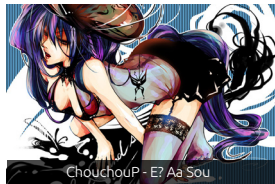
ják a tagokat, történetet, személyiséget adnak nekik, abszolút létezőként tekintik őket és mindezt megkoronázza muzikális seiyyuukat szerződöttenek, akik bevonnak a banda reklámozásába koncertekkel, műsorokkal és természetesen mindenféle lemezekkel. A seiyyuuk az adott univerzumban valóban idolbandaként viselkednek, mintha mi sem lenne természetesebb annál, hogy együtttest alapítottak. Ebbe a vonulatba illik bele a Tsukino Talent Production munkássága is.

A kiadót 2000. január 1-jén alapították meg, de igazi hírnévre évekkel később tett szert, a Tsukiuta sorozat indulásával. Nem csak az idolok, de a kiadó is kapott egy érdekes háttértörténetet. E szerint a vállalat elnöke az eléggé titokzatos Tsukino Mikoto. Róla annyit lehet róla tudni, hogy gazdag, befolyásos és remek kapcsolatokkal rendelkezik. Erős személyiség, jó viszonyt ápol az idoljaival, és néha saját maga komponál nekik dalokat. Ez remek sztori, azonban mi a helyzet a valósággal? A következő sorokból ez is ki fog derülni.

A Tsukiuta sorozat 2012-ben kezdődött és hivatalosan a Vocaloid család tagja, hiszen a zenéket igazából a Vocaloid zeneszerzői írták. Ők a csapattagok producerei, mindegyikük egy fiút és egy lányt menedzsel. **Satsuki ga Tenkomori** DJ és szabadúszó zenész, a december havi idolok dalírója. **Machigerita** főleg a hor-

rorzenéről ismert, és néha áthangszerez egyes Visual Kei dalokat. Itt a januári idolok zenéit menedzseli. **Nijihara Peperon** a japán youtube, a Niconico egyik producere civilben, a Tsukiuta szériában a februári idolok zenéjéért felel.

Yuuyu több műfajban is alkotott már, tapasztalt BMS használó és ő is szívesen hangszert át dalokat. Magának Hatsune Mikunak is írt zenét, itt pedig a márciusi idolokért felelős. **ChouchouP** az áprilisi idoloknak ír zeneműveket, legismertebb dala az „E? Aa Sou.” címet viselő alkotás.

Nem egy jól ismert producer, aki főleg a jazz és a ballada műfajaiban alkot szívesen, és gyakran használ hegedűt és zongorát a dalaiiban. A májusi idolként zenéjét szerzi. A júniusi idolként zeneszerzőjének, **Yuyoyupe**-nek a rock és a metal a kedvenc műfaja. Már 2008 óta alkot, és dalai közül a Leia Hatsune Miku 2013-as Mirai címet viselő koncertjén is felhangzott. Hitoshizuku×Yama△ valójában két személyt takar: Hitoshizuki a férfitagja a csapatnak, míg Yama△ a nő. Az ő dalait a júliusi idolként éneklük. **UtataP** vagy közismertebb nevén t.Komine szintén egy népszerű zeneszerző, ráadásul ő hivatásos zenész. A saját munkáját „hangtervezésnek” definiálja, az egyik vezető Vocaloid zeneszerző. Ő

Six Gravity

maga nem ír dalszövegeket, ezért gyakran dolgozik együtt tehetséges szövegírókkal. Az augusztusi idolként dalai köthetők a nevéhez. A szeptemberi idolként producere **John-san**, vagy civil nevén Takizawa Akira. Mivel róla még lesz szó a későbbiekben, most legyen elég annyi, hogy nem csak ír dalokat, hanem saját lemezt is adott már ki.

Az októberi idolként dalait **takamatt** írja. **Kikuot**, aki a novemberi idolként dolgozik, kissé sötét hangvételű, mégis pompás

Procellarium

Fluna

zenéiről ismerik. Az egyedi hangszeres textúrák, a hangeffektek használata, a dalok harmóniája valamint a részletekre való hatalmas figyelem egyedi hangzást ad a zenéjének.

Jelen pillanatban négy csapat alkotja a szériát. A **Six Gravity** és a **Procellarium** a két férficsapat, a **Fluna** és **Seleas** pedig a két női. Kezdetben minden hónap kapott egy férfit és egy nőt, akik Drama CD formátumban mutatkoztak be. A lemezeken a dalok mellett egy hosszú monológ volt

Seleas

az adott szereplőtől, amiből sok mindent megtudhatunk az illető hölgyről vagy úrról. Ezt követték a férfi duett CD-k, amik a monológ CD-k mintáját követték, csak ezúttal a dal mellett történeti rész volt a két úrral a főszerepben. Az azóta eltelt időben több, a két férficsapatot középpontba helyező CD látott napvilágot és ez fektette le a Tsukiuta univerzum alapjait. Ezekből a CD-kből ismerhetjük meg a tagok egymáshoz való viszonyát, a munkához való hozzáállásukat és a magánéletük egy-egy szeletét.

Ahogy az a lemezéről kiderült, a fiúk Japánban már befutott sztároknak számítanak, fényesen felfelé ívelő karrierrel. A Six Gravity élén az egyetemista **Mutsuki Hajime** áll, avagy a fekete király, akit **Toriumi Kousuke** szolgált meg. A hűvös eleganciával és veszedelmes vonzerővel bíró fiú a januári hónapot szimbolizálja és egyfajta apafigura a csapat életében, aki szerető szigorral igazgatja a fiúk útját, miközben állandóan próbál jobb csapatvezetővé válni.

A Procella frontembere a novemberi szimbolizáló **Shimotsuki Shun**, a fehér démon, őt **Kimura Ryohei** kelti életre. Igazi egyéniség, akinek minden megmozdulása aranyat ér, mindig szintet visz a jelenlétével az életbe.

John-san és Terashima Junta

Egészen különleges képességek birtokában van, remekül átlátja az élethelyzeteiket, hihetetlenül titokzatos és hatalmas Hajime-rajongó. Olyannyira, hogy állandóan kétértelmű megjegyzésekkel bombázza Hajimét, belépett a hivatalos Hajime FanClubba, a szobájában pedig pikáns kis titkot őrizget imádjójával kapcsolatban. Az együttesekbe a fent nevezett urakon kívül olyan seiyuuket hallhatunk, mint **Aoi Shouta**, **Ono Kensho**, **Kondo Takashi**, **Kakihara Tetsuya**, **Hatano Wataru**, **Masuda Toshiki**, **Kaji Yuuki**, **KENN**, **Hosoya Yoshimasa** vagy **Maeno Tomoaki**.

A női csapatok kicsit mások, hiszen a fiatal hölgyek Holdon élő Istennőtanoncok, és az idolkodás csak egy része a tanulmányaiknak, aminek a végén dől el, hogy a tanoncokból ki lesz a legméltóbb arra, hogy az új Holdistennővé váljon. Sajnos a lányok vonala jóval kevesebb figyelmet kap, mint a népszerűbb fiúké, ezért az ő közös történetük kevésbé kidolgozott és bizony nehezen összeegyeztethető a fiúk mindennapi életét bemutató ívvel.

A Sales vezetője a novembert megjelentő hölgy **Tendouin Tsubaki**, aki **Uesaka Sumire** hangján szólal meg, míg a Fluna élén a januárt jelképező **Hanazono Yuki** áll, akinek **Imai Asami** kölcsönzi a hangját. Mellettük szerepel a szériában **Kanemoto Hisako**, **Mako**, **Ookubo Rumi**, **Nonoka Ai**, **Uchiyama Yumi**, **Satou Rina**, **Ishigami Shi-**

zuka, **Ootsuba Yuuka**, **Fukuhara Kaori** és **Kurosawa Tomoyo**.

A készítőik szeretik párokba osztani a szereplőket, hiszen nem csak a fiúk és lányok vannak kettesével, hanem a csapatokon belül is meg lehet találni ezeket a partnerkapcsolatokat. Sőt, a lányok és fiúk kapcsolata sem csupán a hónapnapokra korlátozódik. **Kisaragi Koi** a **Six Gravity**-ből és **Kisaragi Ai** a **Fluná**-ból testvérek, közeli barátságok alakultak a négy csapat tagjai között, illetve **Tsubaki**, akárcsak **Shun**, hatalmas rajongója **Hajimének**, és ugyancsak tagja annak a bizonyos fanklubnak.

Romantikus viszonyok viszont sehol nincsenek az univerzumban, így a szerelmesebb lelkületű nézők sajnos itt hoppon maradnak e tekintetben. Azt, hogy anime készül a szériából 2014 végén jelentették be, azonban már akkor közölték, hogy bizony 2016-ig várni kell erre. Ám addig sem maradtunk Tsukiuta nélkül, hiszen a lemezek és CD-k mellett folyamatosan újabb illusztrációkat kaptunk, valamint a kiadó

szépséges zenés videókat kezdett kiadni az éppen aktuális lemezekhez. És ezek mellett megalakította a Side bandákat.

A Tsukiuta széria sikere ösztönözte arra a **Tsukino Talent Productiont**, hogy újabb együtteseket hozzon létre a Tsukiuta mintájára. Természetesen itt sem maradt el a háttértörténet, ami szerint 2015-ben a **TsukiPro** egy meghallgatást írt ki együttesek számára és ezen a **SOARA** nevű, iskolásokból álló együttes, illetve a **Growth** irányba visz minket, hiszen fülbemászó, könnyed dallamok csendülnek fel az előadásukban.

A banda vezetője és a dalok írója **Oohara Sora**. Erős és élénk fiatalember, aki hajlamos előbb cselekedni, mint gondolkodni. A szülei zeneszerzőként dolgoznak, ezért nem meglepő, hogy a zene szeretete végigkísérte a gyerekkorát.

A Growth a különlegesebb dallamvilág iránt érdeklődőknek nyújthat néhány kellemes percet, hiszen ők mindig valami nagyon érdekes, nem mindennapi dallal állnak elő, amit megkoronáz a szöveg. A Growth frontembere **Eto Kouki**, egy jóképű, karizmatikus fiú, amolyan herceg típus. Szorgalmas, komoly és célratörő, ez pedig a Growth kiváló vezetőjévé teszi. Gazdag családból származik, ám egy ideje egyedül él, éppen ezért nem afféle ifiúr benyomását kelti.

A fiú igencsak ért a házimunkához és szakképzett szakács, ráadásul ő fedezte fel a Growth lelkét, **Fujimura Mamoru**t, aki a zenét írja a csapatnak. Az árva fiú, annak ellenére, hogy vér szerinti családja nincs és sokáig munkanélküli volt, megőrizte a jókedvét és vidámságát. Egészen különleges világnézettel rendelkezik, és ez tükröződik a zenéjében is. Kouki nem csak a bandában adott neki helyet, de az életében is azzal, hogy befogadta a lakásába.

Szintén 2015-ben kezdődött az **SQ széria** története. Ebből az S az a **SolidS** nevű csapat. Ők a vagányabb, beleválóbb, kissé rockosabb hangzásvilágú dalok kedvelőit vonzzák a zenéjükkel. **Takamura Shiki**

Nogami Shu és Nakamura Shuugo

a SolidS vezetője és producere is egyben, aki a benne rejlő szenvedélyt hűvös viselkedéssel palástolja. Ő már a SolidS megalakulása előtt is idolként dolgozott, de konfliktusba keveredett a korábbi bandatársaival, ami a feloszlásig fajult. Mielőtt a SolidS tagjaként újra debütált a Tsukino tehetségkutató egyik névtelen alkalmazottjaként kereste a kényerét. 2016 nyarán mutatkozott be a Q, azaz a **QUELL**, akiknek a balladáit gazdag érzelmekkel és letisztult dallamokkal lehetne jellemezni. **Izumi Shu** vezet a négytagú együttest. Egy meglehetősen nyugodt, megbízható fiatalember, leszámítva életének azt a pontját, mikor – használjuk ezt a kedves szót a magához rabolta helyett - befogadta a Mamurohoz hasonlóan árva, Szapporóból származó

Kuga ikrek (seiyuuk a bal oldali képen)

ikreket. Régen egy csapatban volt Shikivel és azóta is nagyra becsüli a barátságukat.

Érdekesség, hogy míg a Tsukiuta szériába inkább tapasztalt hangszínészeket kértek fel, addig ezekben az együttesekben több fiatal tehetségnek adtak lehetőséget a bizonyításra, így **Furukawa Makoto**, **Ono Yuuki**, **Murata Taishi**, **Saito Soma**, **Yamashita Daiki** vagy **Hanae Natsuki** mellett szép számmal olvashatóak kezdők nevei. **Toki Shunichi**, **Nogami Sho**, **Nakamura Shuugo**, **Sawachiro Chiharu**, **Yamaya Yohitaka** és **Umehara Yuuichirou** ezen feltörekvő tehetségek táborát gyarapítja.

A bandák alakulását szintén remek történetek kísérik, azonban nyilván nem **Toyonaga Toshiyuki** és **Terashima Junta**, Sora és Mamoru seiyuui írják ezeket a

dalokat, annak ellenére, hogy mindketten dolgoznak dalszerzőként is, ahogy **Eguchi Takuya** és **Takeuchi Shunsuke** sem csapott fel másodállásban TsukiPro dalszerzőnek. Az Alive széria és a SolidS számat John-sannak köszönhetjük, aki a TsukiPro egyik vezető menedzserre lett az elmúlt években. Ő, mint korábban jeleztem, Tsukiuta dalszerzőként kezdte, viszont mostanra majdnem teljes egészében a TsukiProra és a három együttesére koncentrált. Persze a Tsukiuta szériát sem hagyta sorsára, hiszen továbbra is az ő dalait énekli a Procellából Yoru és a Seles-ből Akane, ő írta a Tsukiuta egyik endingjét és részt vett a Tsukiutaléz lezáró közös dal, a Tsuki no Uta megírásában. A QUELL zenéjét **Hama Takeshi** szerzi.

Mint ebből is látható, a fiktív idolcsoportok rajongói egyfajta alternatív valóságban léteznek. Tudják, hogy John-san és Hama Takeshi írja a zenéket, mégis elfogadják, hogy a ProAni világában ez nem így van. Azt is tudják, hogy egyik idolcsoport sem létezik a valóságban, de mikor elmennek egy-egy seiyuuk adta koncertre, akkor ők a SOARA vagy a Growth koncertjére mennek és a seiyuuk is abszolút úgy kezelik magukat, mint a SOARA és a Growth tagjait a TsukiPro égisze alatt.

Hogy a Side csapatok is animét kapnak, az 2016 decemberében derült ki és nem is vártak sokat a megvalósítással, hiszen már az őszi szezonban láthatjuk őket. Mielőtt azonban kicsit beszélnék a sorozatokról, még tartozom két TsukiPro projekt bemutatásával.

A **GEKIDAN ALTAIR** széria is tehetségkutató volt, azonban ellentétben a SOARA

és a Growth esetével, ahol meghallgatás útján választották ki a seiyuukat, itt valódi tehetségkutatósról volt szó és nem csak a rajongók kedvéért szótték bele a bandák sztorijába ezt a történeti szálát. Tehetséges fiatalok jelentkezettek, és közülük jelölték ki, kiknek szeretnének esélyt adni a debütálásra a Tsukipro Music Grandprix 2016 nevű rendezvényen. 13 főura esett a választás, ám időközben csak 12-en lettek és ez a lemorzsolódás bizony nem is csoda, hiszen elég kemény feltételeket támasztottak a srákok felé. Rendszeresen megkérdezik a közönséget, hogy kiket szeretnek a legjobban, és aki nem kerül be a top 10-be, egy darabig nem folytathat zenei tevékenységet. Ennek az állandó versenyhelyzetnek és nyomásnak az ellenére úgy néz ki, hogy a résztvevő seiyuuk karrierje szépen lassan beindul, hiszen többen is szerepeltek már animékben. **Fudemura**

Eishin például játszott a **Nanbakában** vagy a **Tsuki ga Kireiben**, **Ichikawa Taichi** a tavaszi szezonos **Kabukibu!** főszerepét kapta meg, **Inoue Yuuki** a nyári szezonos **Tenshi no 3P!** című sorozat főszereplőjét szolgáltatta meg és **Tokutake Tatsuyát** a nyáron futott **MAPPA** széria, a **Kagegurui** címszerepére kérték fel. Ebben a projektben három banda található, ők nem mások, mint a **Rigel**, a **Regulus** és a **Sargas**.

Végül, de nem utolsó sorban itt a **The Wizard of Twins: Lico & Gli**, ami a Glico nevű, nasikat gyártó céggel való együttműködés keretén belül valósult meg. A történet két főszereplője a varázsló ikerpár **Lico** és **Gil**. Eredetileg kabalafigurának szánták őket, de mostanra egészen szép kis háttértörténetet kaptak, és újabb karakterekkel egészítették ki a sztorit. A TsukiPro a többi szériával ellentétben itt

csak a dalokat írja és nem a történetet. A két főszereplőnek **Shimazaki Nobunagát** és **Minase Iorit** kérték fel.

És akkor, ahogy ígértem, térjünk rá az animékre. Az indulás előtt nem volt biztos, hogy különálló szériaként kezelik őket, vagy belekötik az univerzumba, és egyfajta spin-offként jelentetik meg, ám az első rész világossá tette, hogy az utóbbi mellett döntöttek a készítőik, így nem tudok a Tsukiuta nélkül beszélni a ProAniról.

Azzal egy időben, hogy kiderült, hogy a Tsukiuta a 2016-os nyári szezonban debütál, azt is bejelentették, hogy a két lánycsoport itt nem fog fontosabb szerephez jutni, illetve, hogy minden résznek más karakter lesz a főszereplője, így az együttesek tagjainak történetén keresztül rajzolódik ki a két férficsapat közös meséje.

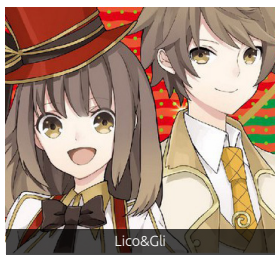
Rigel

Regulus

Sargas

Lico&Gli

Altair seiyuuk

Éz első hallásra adott némi aggodalomra okot, nehogy a monológ CD-ket animálják meg, de szerencsére a készítőket sem ejtették a fejére, így inkább a csapat CD-k tematikáját követték, miszerint egy vagy két karakter volt ugyan a főszereplő, de a többiek is részt vettek az eseményekben, amit a két együttes közös nagykoncertjére építettek. Sajnos a jól kitalált alapkonceptió ellenére nem mindegyik szereplőnek jutott ugyanannyi képernyőidő, és volt, akit kevésbé ismerhettünk meg a többieknél. Aztán a sorozat a CD-ken bemutatott szakmai és magánélet egyensúlyát kicsit felborította, hiszen egy részében voltak ugyan szakmai kihívások, de egy másikban inkább a nyugisabb, eseménytelenebb slice of life dominált a természetfeletti résszel kiegészülve. Ez volt a másik nagy bökkenő. A sorozatot érezhetően inkább azoknak ké-

sztítették, akik már ismerik a szériát és nem csak a fiúkat, hanem az Istennőket is. Sok, pusztán az animét ismerő nézőnek kifejezetten zavaró volt, hogy így keverték bele a lányokat, illetve a velük járó természetfeletti vonalat. Persze az érem másik oldala, hogy egy 12 részes sorozatban elég nehéz azt a rengeteg órányi CD-anyagot belesűriteni, ami a négy csapat fennállása óta született,

így nyilván dönteni kellett, kiket szeretnénk elsősorban megszólítani, a készítő pedig úgy döntöttek, hogy a biztos vásárlóknak kedveskednek ezúttal. Ugyanakkor, ami nagy erénye a műnek, hogy két, szerethető tagokból álló bandát mutat be, akik érezhetően közel állnak egymáshoz, és azonnal egymás segítségére sietnek, ha úgy látják, ez szükséges. A családi hangulat és baráti rivalizálás egy olyan légkört teremtett, ami a nézőket is szinte a Tsukiuta csapat részévé tette. Zenés sorozathoz méltón több dal hangzott fel a sorozatban és néhány CD-dallam is felcsendült. Az ending minden rész végén változott, így összesen 12 dalt hallgathattunk meg, az utolsó rész végén pedig a két csapat közös dala, a Tsuki no Uta zárta le a művet. Összességében, mint a CD sorozatok ismerője én elégedett voltam, de úgy vettem

észre, azok, akiknek ez volt az első alkalmuk találkozni a Tsukiutával, elég vegyes érzésekkel álltak fel a sorozat előtt. A ProAni a 2017-es őszi szezonban követte a testvérsorozatát és már a megjelenés előtt elég sok információt lehetett tudni róla. Az alkotást a Pierrot stúdió helyett a Yowamushi Pedal című biciklis shounen sport sorozat írójának másik művét, a boszorkányos

romantikát középpontba helyező Majimoji Rurumót és az amnéziás lányról mesélő Isshuukan Friends-t adaptáló PRA és az AZ Creative stúdió animálja. A sorozat vezető rendezője Motonaga Keitaro, a rendező Matsumura Juria lett, és nem más állítja össze, mint a Koe no Katachi (*AniMagazin* 38.) kitüntetett forgatókönyvírója, Yoshi-da Reiko. A Tsukiutával ellentétben itt nem egyes karakterek, hanem a bandák együtt kapják meg a részek főszerepét. Mindegyik bandának három név jut, valamint négy openinggel és csapatonként három endinggel is büszkélkedhet, tehát összesen 16 dalt fognak bemutatni. Az openingek, illetve a koncertrészletek a Tsukiutához hasonlóan CG-vel készülnek, de a SOARA hangszeres részeinek az elkészítésében igazi zenészek segítettek. A közönséget pedig a valódi rajongók keltik

Soara

életre, hiszen a korábbi, a seiyuuk közreműködésével lezajlott koncerteken felvett hanganyagot használják az anime koncert-részeinél. Az anime másik különlegessége az, hogy úgynevezett valós idejű, tehát ami a mi időnk szerint ős, az az animében is ős. A konkrét történet az első részben változódott fel. Akárcsak a Tsukiuta esetében, itt is egy koncertre fűzik fel a sorozatot, méghozzá a Boudokanban zajló kétnapos nagykoncertre. Az első napon a Tsukiuta négy csapata, míg a második napon főszereplőink lépnek fel. Ezzel és Hajime, illetve Shun megjelenésével megteremtették a két sorozat közötti kapcsolatot. A szóban forgó TsukPro live egyébként, mint ahogy fentebb írtam, a való életben is létező esemény. 2018-ban immár harmadik alkalommal rendezik meg a főszerepet játszó seiyuuk közreműködésével.

Quell

Soara & Growth

Ami nagyon érdekesnek bizonyult az első részek alapján, hogy jó pár jelenetben utaltak arra, hogy valóban a mi időnk szerinti jelenbe tétek a szereplőket. Ez legjobban a SOARA részében figyelhető meg. Ahogy az a bemutatkozásnál is kiderült, Nozomu és Ren egy évvel fiatalabbak, mint a másik három tag, így bár középiskolában találkoztak, volt egy tanév, amikor a három nagy egyetemista volt, a két kicsi pedig a középiskolát gyúrte. Az animében Ren és Nozomu egyetemistaként ismerhetjük meg, szóval ők tavasszal valóban elbállagtak a középiskolából.

Ugyanilyen érdekes jelenet bukkan fel a QUELL részében. A QUELL a legfiatalabb a négy csapat közül, alig egy éve jelentették meg csak az első kislemezüket. Míg a másik három csapat esetében érezhető volt, hogy ők valóban összeszokott társaság, régi ismerettséggel, könnyed évődésekkel, addig a QUELL négy tagja között kissé óvatos viszonyok vannak, annak ellenére, hogy kedvelik egymást és egyre inkább

felveszik egy család érzetét. A másik, amire érdemes egy pillantást vetni, az szintén a QUELL részében a nyilvános felvétel. A Sunshine City Ikebukoróban egy valóban létező helyszín és ezek a nyilvános felvételek sem ritka események, amiken szívesen részt vesznek a fanok. Itt azonban azt láttuk, hogy voltak ugyan érdeklődők, de nem olyan magas számban. Ez két dolgot jelenthet: az animátoroknak nem volt több néző megrajzolására idejük vagy ezzel is jelezni akarták, hogy az éppen csak szárnyait bontogató QUELL és annak is a három, idolszakmában tapasztalatlan tagja nem tud magának egyelőre jelentősebb rajongótáborát. A Growth részében, mikor Kouki megjegyezte, hogy két éve alakultak, valóban így igaz, hiszen, ahogy írtam is, 2015-ben debütáltak.

Sajnos vagy nem, a valós idő azzal jár, hogy megint inkább az univerzum rajongóinak kedveznek a feldolgozások. Ahelyett, hogy bemutatnák a csapatok alakulását, inkább a mindennapi, közös

Soara album

életükre koncentrálnak, és máshova rejtik a múltat. A Tsukiutára és a TsukiPróra is érdemes, hogy a dalok és a történeti részek nagyon egymásra épülnek, hovatovább sokszor a dalok önmagukban megállnak történetként. Ez nyilvánvalóan igaz az animére is. Mindkét dalszerző osztott meg olyan kulisszatitkokat a nézőkkel, ami azt engedti sejtíteni, hogy a dalok megírásakor abszolút figyelembe vették az együttesek múltját és jelenét is. A SOARA „Friend” című endingje például egy az egyben felidézi azokat az időket, amikor a SOARA tagjai egy középiskolába jártak, és amikről a CD történetek is szólnak. Hama Takeshi azt fogalmazta meg, hogy Shu dalai a személységének változását tükrözik. Ahogy egyre közelebb kerül a QUELL tagokhoz, úgy lesznek a szerzeményei vidámabbak, és pozitívabbak. Így a csak az animét ismerőknél felületesnek vagy unalmasnak tűn-

Growth album

het az egész, hiszen eddig annyiról szólt az anime, hogy néhány csinos idol eléledgel együtt, míg az univerzum szerelmeseinek sokkal többet mondanak egyes jelenetek, dalok, utalások. A Growth esetében pedig tovább is mentek a készítőik a finom, dalos ráutalásoknál. A ZIX nevű, kéttagú együttest a rajongók jól ismerhetik a Drama CD-ről. A fiúk sokáig egy cégnél dolgoztak a három Growth taggal, mielőtt azok megismerkedtek volna Mamoruval és csatlakoztak volna a TsukiPróhoz. Azok, akik nem hallgatták meg a CD-t, nem biztos, hogy pontosan tudták hová tenni a két random fiút és azt a tényt, hogy Kouikié régi ismerősként üdvözölték őket.

Ugyanígy, bár a karakterek alapvetően jól kidolgozott, érdekes karakterek, ezt nem biztos, hogy a nézők egy része így fogja találni.

Mindegyik reménybeli bálványnak megvan a maga története, személyisége és motívációja. Számomra ezek a fiúk izgalmasak, sokrétűek, változatos múlttal. Viszont, mivel az anime készítői feltételezik, hogy a nézők tisztában vannak, milyen múltat hagytak szereplőink a hátuk mögött, nem sok hangsúlyt fektetnek arra, hogy mélyebben bemutassák őket. Ez megint csak azzal jár, hogy míg ezeknek ismeretében a nézők apróbb dolgoknak is nagyobb jelentőséget tulajdonítanak és színesítik a karakterekről kialakult képet, addig kívülállókna nem sokat mondanak, és üresnek, sokszor jellegtelennek láthatják a fiúkat.

Még egy kicsit kitérnék a grafikára, mert hát egy animációs sorozatnak az alfája és omegája a küllem. Nem tudok senkinek sem KyoAni vagy MadHouse minőséget ígérni grafikai téren, de ahhoz képest, hogy ezt a sorozatot egy viszonylag kis stúdió animálja, meglepően szép nagyrészt a látvány, főleg a közeli képeken. Az openingben látható CGI is a kellemesebb fajták közül való, és egy másik idolos CGI-hoz képest meg egyenesen mestermunka. Zenei téren abszolút hozzá az eddig megszokott minőséget. A két zeneszerző szívét-lelkét beleadta az együttesek muzsikájába és abszolút hozzák a korábban megszokott dallamvilágot, így aki eddig szerette a bandák dalait, annak biztosan tetszeni fognak az anime zenéi is.

Nem csak a TsukiPro live és a fent említett, valós idejű utalások jelentek

meg egyébként a sorozatban, hanem más apróságok is közelebb hozták egymáshoz a valóságot és a fikciót. A második, SOARA-val foglalkozó részben és a negyedik, Growth-ról szóló epizódban is feltűnt **Tsukipro Channel** egy valóban létező, két évados televíziós műsor volt, amit a seiyyuk vezettek. Az első évadban az Altair bandák mellett csak a Growth és a SolidS kapott szerepet, míg a másodikban már a SOARA és a QUELL is csatlakozott. Ott, akárcsak az animében, levelekre válaszoltak a fiúk, illetve kötetlen beszélgetést folytattak, és még a ruhájuk is ugyanaz volt, mint a részekben látható öltözet. Yamashita Daiki híresen szereti a finom

fatokat, így az sem egészen volt véletlen, hogy Ryouta a palacsintákról érkezett a műsorban, mint a nap fénypontja. Az egyetlen különbség, hogy az igazi műsorban a SOARA-t kétféleképp szedték: Toyonaga Toshiyuki és Ono Yuuki vezette az egyik részét, míg Furukawa Makoto, Murata Taisi és Sawashiro Chiharu a másik részét. A QUELL rádió ilyen formában nem létezik a valóságban, de a tavaly téli, **SQP nevű esemény** volt egy szegmens, ami nagyon hasonlított az ebben a részben látható rádióhoz. Ugyancsak egy seiyyukhoz kötődő és a valóságra utaló pillanat volt, mikor Sora szobájában feltűntek az **Oreiya** című műsor szimbólumainak számító plüssfigu-

rák, amiket a SolidS csapatvezetőjét játszó Eguchi Takuya személyesen tervezett, és amit a QUELL-ben Horimiya Eichit játszó Nishiyama Koutarouval vezet.

Ha valaki beleszeretett ebbe a világba, és két anime sorozat meg a temérdek CD nem lenne elegendő számára, annak van egy jó hírem. 2017-ben került ugyanis piacra a Tsukino Paradise avagy Tsukipara című mobiltelefonos játék, amiben az összes férfcapat szerepel és a ma divatos ritmusjátékok menétét követve minden szereplőt összegyűjthetünk magunknak cinos kártyákon.

Remélem sikerült egy kicsit jobban bemutatnom a Tsukino Talent Production munkásságát és rajtok keresztül azt, hogy bár itt fiktív idolsapatokról beszélünk, mégis mennyi munka áll egy-egy ilyen banda megalkotása és működtetése mögött.

Terashima Junta és Eto Kouki

